

Αθήνα, 26 Απριλίου 2017

**Δήλωση Προέδρου ΕΣΕΕ κ. Βασίλη Κορκίδη
για την ανακίνηση του θέματος της απελευθέρωσης των Κυριακών**

Τα τελευταία επτά τουλάχιστον χρόνια, έχουμε πλέον κουραστεί να είμαστε θεατές στο ίδιο θέατρο του παραλόγου, που θέλει την λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές να «μπαίνει» εμβόλιμη, περίπου στο τέλος κάθε διαπραγμάτευσης με την Τρόικα, όταν οι ανοχές και οι δυνάμεις έχουν πλέον εξαντληθεί και βρισκόμαστε προ των πυλών του κλεισίματος της συμφωνίας.

Πάντοτε δε, μας μένει η ίδια εντύπωση: ότι είναι πρωτοβουλία επιχειρηματικών και διαπλεκόμενων συμφερόντων του εσωτερικού, παρά σχεδιασμένη απαίτηση των δανειστών, αφού αν ήταν έτσι, θα το ζήτηγαν από την αρχή και θα επέμεναν φορτικά επάνω σε αυτό, όπως ακριβώς κάνουν σε άλλα, περισσότερο σημαντικά γι' αυτούς, θέματα.

Έχουμε επανειλημμένως απευθυνθεί στα μέλη μας, στην αγορά αλλά και στην ελληνική κοινωνία, υπερασπιζόμενοι το δικαίωμα των εργαζόμενων ελευθέρων επαγγελματιών στην ξεκούραση, εμφανίζοντας με τεκμηριωμένα στοιχεία το άμεσο ανταγωνιστικό μειονέκτημα στο οποίο θα βρεθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις της λιανικής απέναντι στις μεγάλες, εάν ποτέ απελευθερωθεί η λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές. Το αποτέλεσμα θα είναι προφανές και άμεσο: ακόμη περισσότερα λουκέτα, ακόμη μεγαλύτερη ανεργία, ακόμη εντονότερη ύφεση, ακόμη οξύτερη κρίση.

Αυτήν την φορά, θέλουμε να σταθούμε περισσότερο απέναντι σε έναν πρόσθετο προβληματισμό: Όλοι μας γνωρίζουμε την υπ' αριθμ. 100/2017 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία όρισε κατά λέξη τα εξής:

«Το Σύνταγμα κατοχυρώνει για τους πάσης φύσεως εργαζομένους και απασχολούμενους (ελεύθερους επαγγελματίες, κ.λπ.) το δικαίωμα ελεύθερου χρόνου και της απόλαυσης του ατομικού και τους από κοινού με την οικογένεια τους, ως τακτικό διάλειμμα της εβδομαδιαίας εργασίας. Το διάλειμμα αυτό υπηρετεί την υγεία και την ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου με τη φυσική και ψυχική ανανέωση που προσφέρει η τακτική αργία στον εργαζόμενο άνθρωπο εντός της κάθε εβδομάδας (άρθρο 5 και 21 Συντάγματος). Συναφώς, προσφέρει και την δυνατότητα οργάνωσης της κοινωνικής και οικογενειακής ζωής του, θέματα για τα οποία μεριμνά επίσης το Σύνταγμα (άρθρο 21). Περαιτέρω το ως άνω δικαίωμα προσλαμβάνει πρακτική αξία για τους εργαζόμενους όταν αυτοί δύνανται μόνοι ή από κοινού με την οικογένεια τους να μετέχουν στην συλλογική ανάπαυλα μιας κοινής αργίας ανά εβδομάδα, ως τέτοια ημέρα έχει επιλεγεί κατά μακρά παράδοση, τόσο στην Ελλάδα όσο και στα λοιπά κράτη της Ευρώπης, η σχετιζόμενη με την Χριστιανική θρησκεία.»

Η ΕΣΕΕ έχει την βεβαιότητα ότι, η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου επέλυσε το θέμα δια παντός. Η Κυριακή αντιμετωπίζεται πλέον ως αυτό που είναι, δηλαδή μία ημέρα αναντικατάστατη για την ίδια την ανάπτυξη της προσωπικότητας του ατόμου και του οικογενειακού και κοινωνικού δεσμού τόσο των εμπόρων που λειτουργούν τα καταστήματά τους, όσο και των εργαζομένων σε αυτά. Ως τέτοια δεν μπορεί να υποκατασταθεί από κανένα «κλείσιμο» ή «ρεπό» Τρίτης, Τετάρτης ή οποιασδήποτε άλλης ημέρας, είτε για τον εργοδότη, είτε για τον εργαζόμενο.

Η απόφαση του ΣτΕ κάνει και κάτι ακόμα: στην ουσία απαγορεύει στον οποιονδήποτε, είτε λέγεται Κυβέρνηση, είτε Θεσμοί να αντιμετωπίζουν την ξεχωριστή ημέρα που είναι η Κυριακή, ως μια κοινή «καθημερινή». Στο πλαίσιο αυτό, οποιοσδήποτε νόμος απελευθερώσει τις Κυριακές θα είναι εξ ορισμού αντισυνταγματικός και μάλιστα με την βούλα του Ανωτάτου Δικαστηρίου της χώρας που είναι επιφορτισμένο με την ερμηνεία των νόμων. Ας είναι βέβαιοι οι όψιμοι υποστηρικτές της απελευθερωμένης Κυριακής, ότι ως τέτοιον θα τον αντιμετωπίσουμε και εμείς.....